

Sygn. akt IV Kz 160/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Jabłońska – Malik

Sędziowie SSO Wojciech Maczuga

SSR (del.) Janusz Kawalek (spraw.)

Protokolant: Prot. Aneta Woźniczka

przy udziale Piotra Grądzkiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu sprawy M. L.

oskarżonego z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek zażalenia obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 19 lutego 2014 r. sygn. akt II K 561/13

w przedmiocie uchylenia środków zapobiegawczych

na podstawie art. 35 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać zażalenie do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myślenicach

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Myślenicach sygn. akt II K 561/13 nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego M. L. i nie uchylił zastosowanych wobec oskarżonego postanowieniem z dnia 4 lipca 2013 r. środków zapobiegawczych w postaci dozoru policji i zakazu opuszczania kraju. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, iż postępowanie sądowe znajduje się w początkowej fazie, co sprawia, iż konieczne jest stosowanie wobec oskarżonego nie tylko poręczenia majątkowego lecz także pozostałych środków zapobiegawczych, o których uchylenie wnosił obrońca.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości obrońca oskarżonego zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na przyjęciu, iż dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania konieczne jest dalsze stosowanie wszystkich wskazanych w postanowieniu z dnia 4 lipca 2013 r. środków zapobiegawczych. Ponadto skarżący podniósł, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy podważa zasadność stawianego oskarżonemu zarzutu, co należy rozumieć jako zakwestionowanie istnienia generalnej przesłanki stosowania środków zapobiegawczych określonej w art. 249 § 1 kpk. Skarżący zarzucił także, iż dalsze stosowanie środków zapobiegawczych, o których uchylenie wnosił, uniemożliwi oskarżonemu wykonywanie pracy zawodowej, jest on bowiem kierowcą w transporcie międzynarodowym, a przez to pozbawi go środków do życia zwłaszcza, że ma do spłaty kredyty zaciągnięte w (...) Bank (...) SA.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Dopuszczając możliwość składania zażalenia na postanowienie w przedmiocie uchylenia bądź zmiany środka zapobiegawczego ustawodawca przewidział szczególną właściwość sądu, rozpoznającego takie zażalenie. I tak zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 254 § 3 kpk zażalenie na postanowienie sądu rozpoznaje ten sam sąd w składzie trzech sędziów. I choć kwestia ta, w świetle jednoznacznego brzmienia art. 254 § 3 kpk wydaje się oczywista, w praktyce orzeczniczej wątpliwości budziło jedynie to, czy ta szczególna właściwość dotyczy zażaleń składanych tylko przez oskarżonego i jego obrońcę, czy także zażaleń wnoszonych przez inne podmioty, w szczególności prokuratora, została potwierdzona wieloma orzeczeniami sądów powszechnych. I tak Sąd Apelacyjny w Krakowie rozpoznający sprawę w prawie analogicznym układzie procesowym, co sytuacja będąca przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, stwierdził, iż skoro zaskarżone postanowienie o odmowie uchylenia poręczenia majątkowego, zakazu opuszczania kraju i zatrzymania paszportu zapadło na skutek wniosku obrońcy oskarżonego, to do rozpoznania zażalenia na to postanowienie właściwy jest ten sam sąd, a więc sąd, który je wydał, w składzie trzech sędziów (art. 254 § 3 kpk), odmiennie niż w pozostałych wypadkach rozpoznawania zażaleń, w tym także co do środków zapobiegawczych - art. 252 § 1 kpk (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 13 kwietnia 2010 r., II AKz 128/10, KZS 2010/4/29). Odmienne od art. 252 § 1 kpk uregulowanie trybu rozpoznawania wniosku oskarżonego i jego obrońcy o uchylenie lub zmianę środka zapobiegawczego oznacza, że norma art. 254 § 3 kpk odnosi się do wszystkich zażaleń, zatem także wnoszonych przez prokuratora na postanowienia rozstrzygające wnioski oskarżonego składane w trybie art. 254 § 1 kpk. Gdyby § 3 art. 254 kpk miał odnosić się tylko do zażaleń składanych przez oskarżonego w trybie art. 254 § 3 kpk, to tak zawężony zakres normy zostałby w ustawie wyraźnie oznaczony (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 kwietnia 2008 r., II AKz 188/08, KZS 2008/6/42, Pr. I Pr. 2009/4/38). Mając powyższe na względzie Sąd Odwoławczy zmuszony był, po zbadaniu z urzędu kwestii swej właściwości, do czego był zobligowany w myśl art. 35 § 1 kpk, stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać zażalenie obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 19 lutego 2014 r. do rozpoznania temu samemu Sądowi Rejonowemu, jako rzeczowo właściwemu do jego rozpoznania w składzie trzech sędziów (art. 254 § 3 kpk).

SSO Wojciech Maczuga SSO Elżbieta Jabłońska - Malik SSR Janusz Kawalek

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)